כנגד המשחיתים

אַ פאָרוואָרט צו אַן עווענטועלן לענגערן שמועס

נערעכענט האָבען מיר אַז נאָך אונזער "שמועס" מיט צוויי וואָכען צוריק וועלען מיר זיך מער נישט דאַרפען צוריקקערן צו די געמיינע הכשירים אין היתרים וועלען אויף אַזאַ נידערטרעכטיגען אופן פאַרשפרייט אַרום אַ קינציג אויפגעבלאָזענעם "היתר", אַ "היתר" וואָס געוויסע פאַראינטערעסירטע וואָלטען געוואָלט אַז ער זאָל עקזיסטירען. און מיר האָבען נערעכענט אַז דער אויפגעבלאָזענער היתר וועט פאַרביי, ווי יעדעם משוגעת וואָס האַלט אָן נאָר אַ קורצע צייט.

די פאַבריק פון היתרים אַרבעט אָבער מיט דער פולער פאַרע. די לײדיג גייערס און די מחרחרי ריב — ועל גביהם די וואָס זוכען צו פראָפּיטירען שווערע טויזנטער אָט די אַלע גייען ווייטער אָן מיט די פאַבריקאַציע פון פאַשקווילען און שקרים. זיי גייען מיט דער אויסרעכענונג, אַז אויב אפילו די ברייטע מאַסען וועלען זיך אויסלאַכען און אַוועקדרייען מיט גועל נפש פון די גע׳אסר׳טע פליישען וואס זענען מלא חלב,

וועלען זיך אָבער אַלץ געפינען נאַאיווע מענטשען אָדער טיפּשים (פון דעם סוג פתי יאמין לכל דבר) וואָס אין זיי וועט זיך אָנקלעבען עפּעס דערפון אין וועלען ווייטער עסען בשר בהמה דערפאַר מוזען מיר זיך ווידער מטפל זיין מיט די פרשה פון חלב און ניקור.

אין דער היינטיגער צייט, ווען שקר און בלאָף זענען זייער אַ גאַנגבאַר אַרטיקעל, איז נישט קיין שווערע זאַך אָנצומאַכן אַן ערבוביא און בילבול המוחות צווישן די מאַסן. און דאדורך מתיר זיין את האסור

ס'איז גענוג בלויז איינער, אַ קרומער קאָפּ. אָדער אַזאַ איינער וואָס איז כוונתו להזיק, ער זאָל פאַראורזאַכען אַ גאַנצע מהפיכה, און מיטשלעפּן אַנדערע אין זומפּ פון די פאַרשפרייטע שקרים און אויסגעטראַכטע היתרים זאגענדיג אז עס עקזעסטירט נישט קיין חשש חלב.

מתחילה בעלילה באו עלינו. די וואָס האָבן זיך זייערע אייגענע קעשענע חשבונות און געלט אינטערעסן, האָבן גרופּירט אַרום זיך אַ גנופיא שונאים און מחרחרי ריב, און אַרויסגעקומען מיט פאַלשע היתרים און הכשרים כדי צו דערגרייכן זייערע מזימות. האָבן זיי דאָסמאָל אַרויסגעזוכט אַ סטראַשידלע פון אַן אַזויגערופענעם "אונגערישען ניקור" און עס אָנגעהאָנגען די מאַסען. מוציא קול געווען אַז מען איז בכלל נישט מאכיל חֵלב בידים.

די גדולי התורה, די עיני העדה, וועלכע שטייען שטענדיג על משמר דת תורתינו הקדושה, זאָגען טאַקע אַרויס זייער דעת תורה קלאָר און אומצווײדייטיג, וואָס לאָזט מער נישט קיין ספק אין דער פאַלשקייט פון די פאַרשפרייטע היתרים, אָבער די נידערטרעכטיגע מוציאי דיבה, וועלכע טוען במחשך מעשיהם, שטעלען זיך נישט אָפּ פאַר קיין שום זאַך. פון דעם לעבען זיי. דאָס איז זייער חיות. נייען זיי אָן מיט די היתרים דאָס איז זייער תענוג און פאַרגעגוגען. פאַרגינען מיר זיי נישט דעם דאָזיגען "תענוג" האַרץ און גערן...

צו די דאָזיגע פּראָפעסיאָנעלע מסיתים און מחרחרי ריב טשעפּען זיך צו אַלערליי שונאים און שלעק, וועלכע נוצען אויס די קאָניוקטור אַרויפצוכאַפּען זיך אויפ׳ן וואָגען

וואס איז מתיר אסורים

אַ ווייסטע העצע ווערט געפירט סיסטעמאַטיש, וואָס אַזוינס האָט מען נישט געהערט. אונטער אַ שלייער פון פאַלשער "צידקות" שעמען זיי זיך נישט אָנצופירען אַזעלכע געמיינע און נידערטרעכטיגע העצעס היתרים אריינצושלעפּען ערליכע אידען אין מאכלות אסורות רח״ל.

הגם דער בית דין הגדול שבירושלים עיר הקודש האָט אַרויסגעגעבען זייער קלאָרען דעת תורה. אז נאר ניקור אונגאַרין איז מותר נישט ווי ווי מען טוט היינט אין אמעריקא און הנם די דיינים און בתי דינים פון די גרעסטע חרדישע קהילות האָבען אַרויסגעזאָגט זייער פסק דין, אַז די אַלע ערעורים וועגען חלב זענען אמת ויציב אין די בתי מדרשים האָט מען אויסגערופען בפומבי, אַז מען זאָל זיך רעכענען מיט די קלאַנגען, ווייל אַלעס איז כהוגן וכשורה. טראָץ דעם אַלעס נייען אַרום די העצערס און מסיתים, ובתוכם די יעניגע וואָס זוכען געשעפטליך צו פּראָפיטירען פון דעם גאַנצען פּלאָנ־טער און בילבול המוחות כאילו אלעס איז כשר וישר.

וויפיעל בייזווילינער שקר און לעכערליכקייט עס שטעקט דערין קען מען זען פון דעם כרוז וואָס איז פאַרעפענטליכט אין אונזער היינטיגען נומער, פונעם "בית דין המיוחד לעניני כשרות שעל יד התאחדות הרבנים", וואו די רבנים הגאונים שליט״א חברי הבי״ד שרייבען קלאָר, אַז זיי האָבען גרונטליך חוקר ודורש געווען, און אויסגעפונען אז אלע ערעורים וועגען חלב זענען נאך בתוקפו.

די זעלבע צבועים וועלכע האָבען זיך אָנגעטאָן אַ שלייער פון "צידקות" און מאַכען דעם אָנשטעל אַז זיי האָבען נישט קיין מנוחה מחמת חשש אַז אידען זענען חושד בכשרים אין מאכלות אסורות, די זעלבע מהרסים שליסען יד אחת מיט קלים וריקים צו שטיצען זיי און מוטיגען זיי, און זאָל די ברייטע גאַס ליבערשט קויפען און עסען פלייש פון יעדען מאן דהו,

אבי נאר עסען פלייש

ווייל אַזוי מיינען זיי אַז עס וועט זיך זיי איינגעבען צו ברעכען די מערכת הכשרות.

פאַר דעם צוועק זענען זיי גרייט צו שליסען יד אחת מיט פושעים און כופרים, מיט שונאי הדת און עוקרי הדת, אַבי מבאיש ריח צו זיין און צו באַשמוצען די ערליכע אידען וואָס זענען נישט אַזוי געזונקען ווי זיין אין ווילען זיך נישט צו רירען צום פלייש.

מען דאַרף זיין געפאַסט אַז די פאַסקודנע און זלידנע פליגען וועלען ווייטער נישט איינרוען. זיי וועלען זיך ווייטער באַנוצען מיט אונטערוועלט שטיק, מיט פאַשקווילען "כנגד המסיתים" "כנגד המשחיתים" זיי וועלען מסתמא ווייטער שיסען פון הינטערן פלויט. עפּעס אַנדערש קענען זיי נישט. אין "ברוך מתיר אסורים" זענען זיי עקספּערטען...

אָבער מיר דאַרפען נישט נתפעל ווערען, נישט פון זייערע היתרים, און נישט פון זייערע הכשרים און נישט פון די דרשות של דופי פון די יעניגע וואָס זענען דורכגעפרעסען פון קנאה און שנאה. דאָס איז דער פרייז וואָס ערליכע אידען וועלכע גייען נישט אין שפּאַן מוזען צאָלען פאַר זייער אויסגעהאַלטענקייט און פשרה׳לאָזינקייט. פאר וועלען אויסהיטען זיך און זייערע קינדער פון חלב.

זאָל זיי וואוילבאַקומען די פאַשקווילען און די רכילות בריוולעך. די הינט בילן, אָבער דער צוג פאָרט ווייטער...

דאָס וואָס די פאַרשידענע בלעמ׳ים און נבזה׳דיגע שרייבערס אין אונזערע אייגענע אבלעטער זידלען אונז, דאָס דאַרף אונז צוגעבען מוט און שטאָלץ! דאָס וואָס אונזערע שונאים האָבען זיך געשטעלט אויף איין ליניע, אויף איין מערכה מיט די עקלהאַפטע אויסוואורפען, די פאַרפוילטע שרייבער פון די שמוציגע זשורנאַלען, און ביידע זינגען זיי דעם זעלבען ניגון. ביידע מוסר׳ן זיי אונז, הלמאי מיר ווילען נישט זיין "אוכלי נבילות וטריפות", ביידע, סיי די "מוכיחים בשער" אין די רבי״שע טיליפ׳ן, און סיי די טמאים פון די שונד־זשורנאַלן, זענען בדעה אחת און בעצה אחת, צו באַשמוצען און מבאיש ריח זיין דאָס קאָנסעקווענטע יהדות החרדית — דאָס איז אונזער בעסטער באַווייז אַז מיר גייען אויפ׳ן ריכטיגען וועג אין מיר וועלען בעזהי״ת מיט שטאלץ ווייטער נישט צו רירען צום פלייש.